FLORUS LUGDUNENSIS. RUPERTUS TUITIENSIS
Zwettl, Ende 12. Jh.
Seite 202r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31662
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

magna uascor supgtis opulentas conti
nuo causam istam subiungit. Quia ego
uat s parui. ipi u ad didderunt in malu.
Et est sensus. Ego zelo bono ductus usi
taui in uga iniquitates eor. et in ubib
peccata eor potestate dando gentib ut
eos affligerent parum ipi aute quibz
pmissi potestate pmisso abutentes exces
serunt modu. Nunc g discite adten
dendu et addrente discendu est q iustus
ds fieri uoluerit illi pplo uat parum et
quid gtis ut tunc temp is erant greci pl
faciendo ad didderunt in malu. Qd ut
modi stat? dicendu in pmis in quo sit ura
dei parua uixta q dic quia ego uat sui
paru et in quo ura ei magna uixta qm
loqut et ura magna ego uascor sup gn
tes opulentas simul qe et illud considabi
t quia parua ura suam zelu uocat dicn
do zelatus sum ierlm et syon zelo magno.
Et contra magna ipi miam ⁊ paruam esse
oportunu erit distingue miam. quia
sic magne ure magna est oposita mia q
dd postulat dicens miserere mei ds scdm
magnam miam tua. ura et parue ure op
posita constat esse parua miam q in osee
qualis sit audiuimus deo dicente. q fa
ciam t effiaim q facia t uida mia ura q
si nubes matutina et quasi ros mane p
ra dei parua uixta transiens.
q dic quia ego uat sui paru sub audit ie
rlm ⁊ syon. ura parua uga disciplinee.
scil temporalis afflictio siue uexatio ua
lens ad hoc ut intellectu det auditui ne
forte ierlm siue syon scil electa quelibz
anima tpralibz bonis inebriata cs opiat
et auditus ei intellectu ubi dei non ha
beat in quo est uita etna. Talis ura zel
recte uocat dicente ipo zelat sum ierlm
et syon zelo magno. ueluti cum uir di
ligens dilecta suam fortit emulat eun
de post amatores suos. ecce in quiens ego
sepiam uiam tua spinis ⁊ sepia ea maceria
et semitas suas non inuenet. et sequet
amatores suos et no apphendet eos ⁊ que
ret eos et no inuenet et dicz. Vadam et
reuitat ad uiru meu pore quia bene mi e
rat tunc magis qua nunc. Porro ura dei
magna est q n zelat que ad mortu in re
remia dic ipe. cu zelus ms recesserit ate
et exerrante aiam u requirit neqz sepit
uiam ei spinis ut ad uerlis offensa reu
tat ad catore suu. uixta quod in psalmo
dictum est scdm multitudine ire sue
non quer et. Hui ure magne magna
opposita mia de qua cu dixisz ad dd in
uriam to suo uisitabo in uga iniquita
tes eor et in ubib peccata eor sub audi
tur filior dd continuo sub iunxit. Mi
sericordia aute mea non dispgam ab eo.
Que nam est illa mia n pmissio tunc
ad implenda. nunc aute ad impleda.
Nam et alibi ds inquit susceptor meus
deus ms mia mea. ds ms in quit scil q
qui est sup omia ds benedictus in secula.
quem pfecto in sua pson. de semet ipo
ploquens dd susceptore suu dice potu
it quia futuru erat et factum est ut ds
suus ubum di ubu ds suscipet ipm dd
suscepisz carne nram hominee uerbu de
semine ipi dd. Hec mia ta magna fiuct
illi bndictionis est. qua pat ysaac uuno
re filium suu iacob bndicns seruuant in
quit t ppli et adorent te dz. Esto dns fra
tru tuor. et incuent ante te filii mat
tue. Qui male dixerit t sit ille male
dict. et qui bndiuerit t bndictionib re
pleat. Et ona qe illa benedictio tendebat
ut ds nri mia nra ds et homo q de stirpe
iacob nasceret. qn responsu fuerat rebecce